

(המשך מעמוד 4)

לקבלת תעודת עתונאי ממשלתית, הטעונה אישור מטעם מטה המשטרה.

אניטה אשת לפידות

אניטה אנגל היא אשה רבגונית מאד. פרט להיותה אם לשני ילדים, היא עתונאית חופשית, מפרסמת רשימות בגרוסלס פוסט, דבר ועתונות-חיוץ. עוסקת גם, לעת מצוא, בפירסומה.

מיטב רעיונותיה, אומרת היא, באים לה בשעת הדחת כלים. כך, כנראה, הגתה גם את הרעיון לכתוב מאמר נלהב על אמן ה' מוזאיקה ומורה לאמנות בסמינר הקיבוצים, פרלי, פלצ'י. אותו פירסמה בכטאון דר' חודשי של קהילת אטלנטה, ארצות-הברית.

10% במזומן. אנשי הקהילה, כציונים טובים, פנו אל פלצ'י, ביקשוהו שישלח תצ' לומים והמלצות על עבודותיו האמנותיות. כשהשתכנעו מכשרונו, הזמינו אצלו את עי' טור בנין הקהילה במקום. עבודה בערך של כשמונת אלפים דולאר.

אניטה אנגל, הרגישה את עצמה כפטריונית של פלצ'י, מיהרה לשגר מכתבים למערכת העתונים, ביקשה שיפרסמו כי בעקבות רשי' מיה בעתון אמריקאי זכה האמן בהזמנה. אולם התענינותה באמנותו של פלצ'י לא היתה אמנותית בלבד. היא לא הסתפקה ב' תודתו המילולית של האמן, דרשה דמי תיווך בשעור 10% מסכום ההזמנה.

פלצ'י, שחשש שאניטה תגרום לביטול ה' הזמנה, נאנה, שילם 360 ל"י במזומן, הבטיח לשלם את היתרה כשישוב מאמריקה.

מאוסרת מנצחונה, חזרה אניטה להרהר ליד כיור הכלים.

דת

שושלת הנכדים

כס המלכות עבר ברוב ארצות תבל מאב לבן, פחות רגילה הדרך בה עוברת בירושה משרת הדיין בבית-הדין הרבני בירושלים. היא קופצת מדי פעם על דור אחר, עוברת מכב לנכד.

הראשון שקבע כלל זה היה צבי פסח פראנק הצעיר, שעה שנשא לאשה, לפני 60 שנה, את גוטה מלכה. נכדתו היתומה של הרב חיים יעקב שפירא. שפירא היה אב בית-הדין הרבני בירושלים. הוא קבע לנכד' תו נדונה מתאימה: בעלה יקבל את משרתו שלו אחרי מותו.

הסב היה אדיב מאד. הוא לא נתן לבעל

* שקייש את תחלי קולנוע פאר בחיפה.

עתונאי שמואלי

אל תרגיז את המשטרה

להשיא את בתו החורגת, לקבל עבורה מוהר הגון.

סכין בבטן. אחרי שהפכו שניהם ל' בעלים וגיסים בעמיהם, נמלך סברי, החליט כי מגיע לו, תמורת אחותו האלמנה ו' אחייניו, עוד 200 ל"י נוסף על אחותו של איברהים. איברהים חשב אחרת.

כשפגשו, יום אחד סברי את איברהים רכוב על חמורו, כשמאחוריו יושבת אשתו וילדיה מלווים אותם ברגל, דרש ממנו בכעס את כספו. התשובה לא השביעה את רצונו ו' כבודו. הוא סיים את החיכוך בזריקת סכין בבטן גיסו.

כאשר פסק השבוע השופט המחוזי שלמה קאסאן שעל סברי לשלם 500 ל"י פצויים על פציעת גיסו, ונוסף על כך מאסר 10 חודשים וקנס של 100 ל"י, טען סברי כי' אנה: "במחיר כזה הייתי יכול להשיג לי בתולה בלי עזרתו של איברהים."

תזכיר

סוף משפט גדין

אחרי אסון מעגן יצא העולם הזה נגד אחרית הליני' שפשטה במדינה נגד הטייס אורי גליו, התנגד בחרי' פות להגשת המשפט הפלילי נגד הטייס. בכתבת-השער ציין ה' עולם הזה (881) כי בשום מקום ב' עולם לא נתבע עוד טייס לדין פלילי בקשר למשגה בשיקול מקצועי.

השבוע, אחרי שבזבזו ש' עות בלתי-ספורות של בית' המשפט, החליט חיים כהן להפסיק את המשפט נגד אורי גליו, בהתאם להמלצת השופט עצמו.

***

גניבות חושביאן

העולם הזה (930) היה העתון ה' יחיד שפירסם את האשמותיו של מרדכי שטטנר, פקיד-מכס חיפאי, ש' טען כי פוטר אחרי שסירב להשתתף בגניבות הממונים עליו, שהסתכמו ברבבות לירות. שטטנר הגיש משפט פלילי פרטי נגד הפקידים הנאשמים, אחרי שהתביעה הכללית סירבה ל' טפל בדבר.

השבוע החליט שופט-הש' לום כחיפה שיש די הוכחות לכאורה כדי להעמיד את שלושת הפקידים הגבוהים של המכס החיפאי, מנאמני אבא חושי, לדין בבית-ה' משפט המחוזי. למרות זאת לא פוטרו השלושה מתפקי' דיהם.

***

סגן-שר לחינוך

מדור הצפית של העולם הזה (957) ניבא לפני ששה שבועות כי משה אונג ימונה לתת-שר החינוך, כפי' תרון למשכר שפרץ בין מפא"י לבין הדתיים.

השבוע מונה אונג לתפקיד

נכדתו לחכות. בשנת 1888 החזיר את נשמי' תו לבורא. צבי פסח פראנק נתמנה לדיין. הוסיף את זתימתו במקום השלישי (והאחר) (רו) מתחת לפסקי-הדין של בית-הדין.

החיים מתחילים בגיל 84. השנים ומלאך המוות עשו את שלהם. חתימתו של פראנק תפסה את המקום השני, הגיעה ל' מקום הראשון. האנגלים באו לארץ, נתנו מעמד רשמי לרבנות הראשית. פראנק היה כבר אב בית-הדין.

אולם גם המנדט הסתיים. מדינת-ישראל החדשה חוקקה חוק שדרש כי דיין המגיע לגיל 75 יצא לפנסיה. צבי פסח פראנק עבר את גיל ה'84. לא היתה ברירה: הוא יצא בדימוס.

אולם הוא לא שמח בחלקו, ולא נתן למשלחיו לשמוח בחלקם. מרצו ופקחותו, שעמדו בשיאם, ביקשו מוצא, מצאו אותו במקום מתאים: באגודת ישראל. זו קידשה מלחמה על הרבנות הציונית, הקימה רבנות מתבדלת. הרב פראנק, ציוני נאמן עד ליום פטירתו, עשה לידיו בעבר צרות צרורות, הופיע כראש האוסרים את גיוס הבנות. לדבריו היה משקל רב במיוחד בחוק-לארץ, בקהל הדתי שזכר את עברו הציוני.

הגברים במשפחה. פקיד משרד הד' תות הבינו את הרמו. עתה חיפשו הם מוצא, מצאו אותו בבני-ברק. שם, בישיבה, כיהן שמואל רוזובסקי, בעל בתו של פראנק. משרד הדתות הציע לו להתמנות לדיין, לת' פוט את מקום חותנו.

אולם זה לא היה קל. תלמידי הישיבה נאחזו בציפורניהם בראש ישיבתם, לא נתנו לו ללכת. רוזובסקי נכנע להם, סירב באדי' בות לקבל את ההצעה המושכת.

אלא שמשפחת פראנק לא היתה חסרת גברים. אחד מהם היה יוסף כהן, הגבר שנשא לאשה את בתו של תנחום, בן צבי פראנק. לפני זמן רב כבר דאג פראנק כי בעל נכדתו יקבל את משרת מוכיר בית-הדין, שהוא עצמו עמד בראשו.

הנכד הבא. בשבוע שעבר פירסמה ממשלת ישראל מינוי חדש: יוסף כהן נתמנה לחבר בית-הדין הרבני, אשר חוק הארץ מסר לו סמכות בלתי-מוגבלת על חיי המשפחה של כל האזרחים. הקרע בין מש' רדידתות לבין משפחת פראנק בא על תיקונו.

לפי שעה, עוד אין ליוסף כהן נכד או נכדה, שימשיכו, בבוא העת, במסורת המפוא' רת.

פשעים

הכלות המכורות

כל פלח יודע שכלה בתולה יקרה יותר מאשר כלה אלמנה. זאת ידעו גם סברי מדי' חמד סולימן (22) ואיברהים כנפיס (34), פלחים מכפר עילות, שהחליטו ליהפך מידי' דים לגיטיים.

סברי קיבל לאשה את אחותו בת ה'17 של איברהים, ואילו איברהים זכה באחותו ה' אלמנה של סברי, אם לילד בן 8 ולנערה בת 16.

העיסקה נראתה הוגנת בהחלט. ש' המורה על כלה בתולה גבוה' מאשר זה של אלמנה אם לבני' גם איברהים מן העובדה שבב' כל

החשמו, לא היה אהוד ביותר על גורמים-מסויימים. הסיבה: שמואלי גילה שערור' ריות רבות, גרם לסילוק סגן מנהל נמל חיפה דוד אדירי, לסילוק ראש עיריית עכו, ברוך גוי, גילה את פרשת מנהל בית הס' פר באשקלון שנאשם במעילה בכספים, וידע לספר כיצד מתארחים קציני משטרה אצל מבריתו גבול ידועים.

כאשר פנה, לפני כ-10 חודשים, אל עמוס בן גוריון, ביקש ראיון, נתקבל בסבר פנים יפות. סגן המפקח הכללי שחשב כי לפניו כתובל קטן ובלתי-חשוב הרוצה לשבח, נדהם כאשר הציג ירמיהו כפניו, בפשטות וללא גינוני טכס, את השאלה אם היא חבר קואופרטיב כוריס.

מאז נפתחו ונסגרו תיקים רבים כמשט' רה. העולם הזה, שערך חקירה דומה, הקדים את שמואלי עב' הכרס בפרסום מסקנותיו ביחס לעמוס בן-גוריון. אולם שמואלי לא נשכח על ידי המשטרה.

הצד השני של התקיפה. ב-28 כי' אוקטובר אשתקד, נעצרו חמשה ערבים מ' זועה, השוכנת במרחק חמשה מטרים מ' קיבוץ עברון, שבאו למועצה המקומית בעב' רון, לסיור ענייניהם. הם נעצרו על ידי משטרת נהריה. אשמתם, נאמר להם, היא שעברו על פקודת המושל הצבאי שפקד שלא ייכנס אדם ולא יצא אדם משטח הקיבוץ עברון, אלא ברשיון מיוחד של המושל ה' צבאי.

ירמיהו שמואלי, חבר קיבוץ עברון, נסע למשטרת נהריה לריב את ריבם של הער' בים, טען כי אם כך הם פני הדברים, הרי גם הוא אינו רשאי לנוע בשטח ללא רשיון המושל הצבאי.

השוטרים המעוצבנים לא אהדו ביותר את ירמיהו, טענו, מאוחר יותר, שהוא דחף אותם, ירמיהו טען בדיוק ההיפך. היה זה הוא שנדחף, אמר, ונוסף על כך גם הועלב בבטוח. הוא נעצר, הואשם בהעלבת ותקי' פת שוטרים.

השבוע החל מתכרר דינו בבית משפט השלום בחיפה. טען שמואלי: "ישבתי ב' רומניה בתקופת הפאשיזם, בארץ בתקופת ה' מנדט. כנראה שהגיע זמני לשבת בבית סוהר, עבור חופש העתונות במדינת יש' ראל."

פרט תפל לחלוטין: ירמיהו שמואלי, עתונ' אי ותיק, לא זכה השנה, מסיבות טכניות,

בת ישראל

בת צרפת

צברית '56 הופיעה השבוע בקול-ישראל, בתוכנית "זה הסוד שלי" של שמוליק רוזן. הסוד: "קראו לי אופירה מפני שסבתי נקראה גולדה." אופירה ארז, חיילת צה"ל המשרתת בנח"ל תקבל את פני האורחת מצרפת.

בת צרפת, תרזה נמוז, ילידת העיירה רומאן, אחות-מתלמדת בת 20, הגיעה ארצה ביום השני. היא תסייר ברחבי המדינה, תבקר בין השאר, בבתי-החולים כאורחת שו"הכרי' אות, תלמד גם על חיי האחיות בארץ.